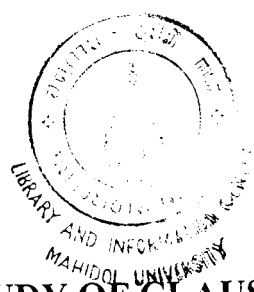

25 JUN 2003

**A SYNTACTIC STUDY OF CLAUSES IN SPOKEN
RANGOON BURMESE**

SOMPIT ARTNONLA

2

With acknowledgments
of
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF ARTS (LINGUISTICS)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2003

ISBN 974-04-2800-2

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

TH
S697A
2003
C.1

A SYNTACTIC STUDY OF CLAUSES IN SPOKEN RANGOON BURMESE

SOMPIT ARTNONLA 4136581 LCLG/M

M.A. (LINGUISTICS)

THESIS ADVISORS: PITSAMAI YUPHO, Ph.D., SUJARITLAK DEEPADUNG, Ph.D., PATTIYA JIMREIVAT, Ph.D.

ABSTRACT

This thesis is a study of the syntax of clauses in spoken Rangoon Burmese, the standard language. The approach of the study is based on the tagmemic theory initiated by Kenneth L. Pike. The clauses shown in the thesis are derived from not less than 10 conversations and 10 narratives, in addition to many other clauses elicited from informants.

This study has found that colloquial Burmese is spoken in many ways by changing places and using many kinds of words, both in phrases and clauses. The structure of the main clause in Burmese is subject- object- verb. The verb is placed at the end of the clause, and followed by a verb suffix. The position of the subject and object can be alternated; besides, there are 8 peripheries that modify main clauses. They are location, temporal, manner, instruments, beneficiary, accompanying actor, accompanying recipients and final particle.

There are 10 Burmese clauses that can be classified by main verbs. They are transitive clause, intransitive clause, bitransitive clause, descriptive clause, equational clause, motion clause, ambient clause, quotative clause, existential clause, and propulsion clause.

Regarding the phrase level, there are 2 types : noun phrase and verb phrase. Noun phrases must occur before verb . Their functions are to be the subject, object, time indication, place indication, or noun modifier. Noun phrase structures are of two types: the type that puts the modifier before the head noun, possessive adjective, determiner, the identified color adjective, or the identified size adjective, and the type that come after the head noun; the identified size adjective, numeral, classifiers or numerative, and moreover, the identified color adjective, which can change places with the head noun.

Concerning the verb phrase, it is used as the predication which occurs after the noun phrase. Verb phrase structure is to put the modifier before and after the main verb. The modifiers that are put before the main verb are adverbs and negative words. The modifier that is put after the main verb is a motional verb or a directional verb, auxiliaries (i.e. mode and aspect) , polite particles and predicate markers (past, present and future).

KEY WORDS : PHRASES/CLAUSES/BURMESE

210 P. ISBN 974-04-2800-2

การศึกษาด้านวากยสัมพันธ์ในระดับอนุพจน์ของภาษาพม่ามาตรฐาน (ร่างกึ่ง) A SYNTACTIC STUDY OF CLAUSES IN SPOKEN RANGOON BURMESE).

สมพิศ อางนนท์ลา 4136581 LCLG/M

ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ พิเศษ อยู่โพธิ์, Ph.D., สุจริตลักษณ์ ศิผคง, Ph.D. กัททิยา ยิมเรวัต, Ph.D.

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการศึกษาด้านวากยสัมพันธ์ในระดับอนุพจน์ของภาษาพม่ามาตรฐาน (ร่างกึ่ง) ซึ่งเป็นภาษาพูด โดยใช้ทฤษฎีแทกเมมิก (Tagmemics) ซึ่งเป็นความคิดริเริ่มของ Kenneth L. Pike ในการวิจัย ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในเรื่องบทสนทนาและเรื่องเล่า ไม่น้อยกว่าอย่างละ 10 เรื่อง รวมทั้งอนุพจน์อื่น ๆ ที่ได้จากการสอบถามผู้บอกภาษาชาวพม่า

ผลจากการศึกษาสรุปได้ว่า ภาษาพม่าสามารถพูดสื่อสารได้หลายรูปแบบ โดยการสลับที่ของตำแหน่งต่าง ๆ และการใช้คำชนิดต่าง ๆ ทั้งในระดับวลีและอนุพจน์ โครงสร้างของอนุพจน์หลัก (main clause) ในภาษาพม่าจะเป็น ประธาน - กรรม - กริยา โดยที่คำกริยาจะต้องวางไว้ส่วนท้ายของ อนุพจน์ และมักลงท้ายด้วยกริยาปัจจัยเสมอ ส่วนตำแหน่งของประธานและกรรมนั้นสลับที่กันได้ นอกจากนี้ยังมีส่วนประกอบรองของอนุพจน์ (periphery) ที่สามารถขยายอนุพจน์หลักมี 8 ชนิด ได้แก่ ส่วนขยายที่ทำหน้าที่แสดงเวลา (temporal), แสดงสถานที่ (location), แสดงอาการ (manner), แสดงอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำ (instrumental), แสดงการกระทำเพื่อบุคคลหรือองค์กรอื่น (beneficiary), แสดงผู้ร่วมการกระทำ (accompanying actor), แสดงผู้ร่วมรับการกระทำ (accompanying recipient) และคำลงท้าย (final particle)

อนุพจน์ในภาษาพม่ามี 10 ชนิด โดยจำแนกตามคำกริยาหลักที่ปรากฏในอนุพจน์คือ อนุพจน์กรรม (transitive clause), อนุพจน์อกรรม (intransitive clause), อนุพจน์ทวิกรรม (bitransitive clause), อนุพจน์บรรยาย (descriptive clause), อนุพจน์เท่ากับ (equational clause), อนุพจน์ดำเนิน (motion clause), อนุพจน์ธรรมชาติ (ambient clause), อนุพจน์กล่าวอ้าง (quotative clause), อนุพจน์ดำรงอยู่ (existential clause), อนุพจน์ทำให้เกิดการเคลื่อนที่ (propulsion clause)

ส่วนในระดับวลีจะพบเพียง 2 ชนิด ที่ปรากฏในภาษาพม่าคือ นามวลีและกริยาวลี โดยที่นามวลีจะเกิดหน้ากริยา และทำหน้าที่เป็นประธาน กรรม แสดงเวลา แสดงสถานที่ ขยายนามอย่างคุณศัพท์ ส่วนโครงสร้างของนามวลีนั้นจะวางส่วนขยายไว้หน้าคำนามหลัก ได้แก่ คำแสดงความเป็นเจ้าของ คำชี้เฉพาะ และคำคุณศัพท์ที่บอกสีและคำคุณศัพท์ที่บอกขนาด ในส่วนขยายที่วางไว้หลังคำนามหลัก ได้แก่ คำคุณศัพท์ที่บอกขนาด ตัวเลข และคำลักษณนาม นอกจากนั้น คำคุณศัพท์ที่บอกสียังสามารถสลับที่กับคำนามหลักได้

สำหรับกริยาลีนั้นจะทำหน้าที่เป็นภาคแสดง โดยที่กริยาลีจะเกิดในตำแหน่งหลังนามวลี โครงสร้างของกริยาลีนั้นจะวางส่วนขยายไว้ทั้งหน้า และหลังคำกริยาหลัก ส่วนขยายที่วางไว้หน้าคำกริยาหลัก ได้แก่ คำกริยาพิเศษ (adverb) และคำแสดงการปฏิเสธ (negative word) ส่วนขยายที่วางไว้หลังคำกริยาหลัก ได้แก่ คำดำเนินกริยา (motional verb) หรือทิศทางการกระทำ (directional verb), กริยาช่วย (auxiliaries) แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ คำที่แสดงทัศนคติของผู้กระทำ (mode) และคำที่แสดงการณลักษณะ (aspect), คำลงท้ายที่บอกถึงความสุภาพ และกริยาปัจจัยที่แสดงถึงเวลาต่าง ๆ ได้แก่ เวลาในอดีต เวลาในปัจจุบัน และเวลาในอนาคต